

OGÓLNY PORZĄDEK NABOŻEŃSTW

NIEDZIELE:

9⁰⁰ Godzinki (możliwość przystąpienia do spowiedzi) i Różaniec
10⁰⁰ Uroczysta Msza św.

SOBOTY (oprócz pierwszej w miesiącu):

17³⁰ Różaniec (możliwość przystąpienia do spowiedzi)
18⁰⁰ Msza św.

PIERWSZE PIĄTKI MIESIĄCA:

17³⁰ Różaniec (możliwość przystąpienia do spowiedzi)
18⁰⁰ Msza św.
19⁰⁰ Nabożeństwo ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa

PIERWSZE SOBOTY MIESIĄCA:

18⁰⁰ Msza św. ku czci Niepokalanego Serca NMP
19³⁰ Czuwanie do godziny 24⁰⁰
(możliwość przystąpienia do spowiedzi)

OGŁOSZENIA DODATKOWE

4-9 II Rekolekcje ignacjańskie w domu rekolekcyjnym pw. bł. Zefiryna w Bajerzu

18-23 II Rekolekcje ignacjańskie w przeoracie św. Piusa X w Warszawie - Radości.

STRONA INTERNETOWA BRACHTWA W POLSCE:

<http://www.piusx.org.pl/>

STRONA INTERNETOWA WYDAWNICTWA TE DEUM:

<http://www.tedeum.pl>

STRONA INTERNETOWA KOŚCIOŁA W GDYNI:

<http://www.niepokalanecerce.pl>

„Wszystko co katolickie jest nasze.”

Louis Veuillot

„Katolicyzm jest moją ojczyzną.”

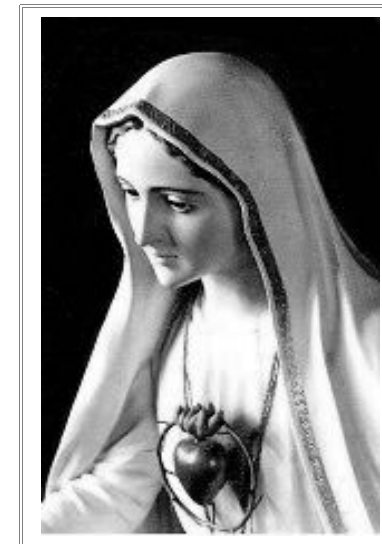
Nicolás Gómez Dávilla

BRACTWO KAPŁAŃSKIE ŚW. PIUSA X KOŚCIÓŁ RZYMSKOKATOLICKI pw. NIEPOKALANEGO SERCA N.M.P.

ul. Wiczlińska 11, 81 – 578 Gdynia

tel. (058) 629 75 09

www.niepokalanecerce.pl

BIULETYN INFORMACYJNY

NR 3

LUTY 2008

Drodzy Wierni!

Msza Święta to najdroższy skarb, „testament”, który Pan Jezus nam zostawił. Dlatego powinniśmy się starać o jak najlepsze uczestnictwo w tej największej ze wszystkich tajemnic naszej wiary. Niech w naszych staraniach pomocną będzie garść tych wskazówek dotyczących zewnętrznego uczestnictwa we Mszy św.

Zacznijmy od przypomnienia, że istnieje aż sześć rodzajów Mszy Świętej Wszechczasów: cicha Msza św., Msza recytowana, Msza śpiewana, Msza uroczysta, Msza pontyfikalna oraz Msza papieska. Zajmijmy się teraz trzema pierwszymi.

Zazwyczaj w niedziele i ważniejsze święta Msza św. jest śpiewana, a więc kapłan śpiewa, stosując gregoriański śpiew, niektóre części Mszy św. (niektóre modlitwy, lekcję, Ewangelię, prefację, „*Pater noster*” oraz „*Ite, missa est*”). Używane jest kadzidło. Na ołtarzu pali się sześć świec. Ministrant dzwoni na wejście trzy razy.

W pozostałe dni, jeśli jest tylko jedna Msza św., jest to zazwyczaj Msza recytowana. Wierni odmawiają głośno modlitwy (np. u ołtarza) razem z ministrantem, mogą śpiewać polskie pieśni na wejście, przy Offertorium i na końcu. Palą się dwie świece. Ministrant dzwoni na wejście raz.

Od czasu do czasu Msza św. jest cicha. Kapłan zazwyczaj o tym uprzedza. Na takiej Mszy tylko ministranci odpowiadają kapłanowi cichym głosem, wierni w ławkach w ciszy medytują tajemnicę Ofiary Chrystusa Pana, która uobecnia się na ołtarzu, głośno jest odmawiane tylko „*Domine non sum dignus*”, oraz modlitwy po cichej Mszy św. przepisane przez pap. Leona XIII. Nie śpiewa się pieśni.

W każdym rodzaju Mszy św. zewnętrzne zachowanie wiernych jest nieco inne.

Podczas cichej Mszy św. wierni cały czas klęczą, z wyjątkiem Ewangelii i ostatniej Ewangelii, gdy stoją. Podczas końcowych modlitw przepisanych przez Leona XIII także klęczą. Wstają po ich zakończeniu, gdy kapłan odchodzi do zakrystii.

Podczas recytowanej Mszy św., jeśli rubryki nie nakazują wyjątkowo inaczej, wierni zachowują się według następującego porządku:

- Klęczą od początku Mszy św. aż do wstąpienia kapłana po stopniach ołtarza. Gdy kapłan wstępuje po stopniach ołtarza i odmawia modlitwę „*Aufer a nobis*”, wierni wstają.

- Stoją do zakończenia oratio (kolekty), czyli aż do początku lekcji, gdy siadają.

- Siedzą podczas lekcji aż do „*Dominus vobiscum*” na Ewangelię, gdy wstają.

- Stoją podczas Ewangelii. Jeśli po Ewangelii jest kazanie, siadają.

- Jeśli po Ewangelii (lub po kazaniu) jest Credo, stoją.

- Po „*Dominus vobiscum*” na Offertorium klękają i klęczą aż do „*Per omnia saecula saeculorum*” na prefację, gdy wstają.

- Podczas prefacji stoją aż do zakończenia Sanctus.

- Po zakończeniu Sanctus klękają i klęczą aż do „*Per omnia saecula saeculorum*” na „*Pater noster*”, gdy wstają.

- Podczas „*Pater noster*” stoją i stoją aż do „*Et cum spiritu tuo*” przed „*Agnus Dei*”.

- Na początku „*Agnus Dei*” klękają i klęczą aż do własnej komunii. Jeśli nie przystępują do komunii, klęczą bez przerwy. Jeśli przyjmują Ciała Pańskie, wstają do komunii, ale po powrocie do ławki dalej klęczą i trwają na kolanach w dziękczynieniu aż do „*Dominus vobiscum*” na pokomunię, gdy wstają.

- Podczas pokomunii stoją aż do zakończenia „*Ite, missa est - Deo gratias*”, gdy klękają na błogosławieństwo końcowe, po którym od razu znowu wstają na ostatnią Ewangelię.

- Jeśli po ostatniej Ewangelii jest śpiew, cały czas stoją, aż do zakończenia śpiewu.

Zachowanie się przy śpiewanej Mszy św. jest bardzo podobne do zachowania przy Mszy recytowanej, z dwoma wyjątkami:

- 2 -

Rytm naszego codziennego życia jest bardzo szybki. Wciąż się gdzieś spieszymy. Wciąż brak nam czasu. Jednym ze skutków takiego stanu rzeczy są roztrągnięcia na modlitwie i kłopoty ze skupieniem podczas lektury duchowej czy nawet podczas Mszy św. Warto zwrócić swą uwagę ku ludziom, którzy umiłowali ciszę, bo tylko w ciszy słychać głos Boga. Chrystus Pan nie lubi się w naszej duszy przekrzykiwać z głosem świata. Bóg przemawia w ciszy. Jednym z takich ludzi był św. Romuald z Rawenny. Żył na przełomie X i XI w., a więc w czasach gdy władcami polskimi byli Mieszko, a później Bolesław Chrobry.

Bliska mu była duchowość benedyktyńska. Podobno jakiś czas nawet przebywał u benedyktynów. Dojrzało jednak w jego duszy pragnienie samotności, tak by nikt nie przeszkadzał w modlitwie, skupieniu i adoracji tajemnic Bożych. Opuścił więc klasztor benedyktyński i osiadł z kilkoma przyjaciółmi w małej miejscowości Cuxa na pograniczu pirenejskim. Żyli pustelniczko, każdy w swoim domku. Jadali osobno. Zbierali się rzadko, jedynie na niektóre modlitwy. Po jakimś czasie powrócił na Półwysep Apeniński i założył tam kilka pustelniczych klasztorów, eremów - pustelni. W ten sposób zakonnicy, choć stanowili wspólnotę, to jednak w tej wspólnocie żyli pustelniczko. Większość czasu spędzali w milczeniu. W celu umartwienia nie jedli potraw mięsnych. Chodzili boso. Nosili długie brody. Wśród najslawniejszych klasztorów, które później podniesiono do rangi opactw, należy wymienić klasztor w Campo di Maldoli czyli Camaldoli koło Arezzo w Toskanii. Nazwa tej miejscowości dała początek nazwie zakonu, który wziął swój początek właśnie od św. Romualda, zakonu kamedułów. W godle zakonnym widzimy dwa gołębie pijące z jednego kielicha, co symbolizuje połączenie życia pustelniczego z wspólnotowym, ideału anachoreckiego (popularnego na chrześcijańskim Wschodzie, w Egipcie) z duchem monastycznym rozpowszechnionym na łańskim Zachodzie. Na niektórych przedstawieniach do kielicha splywa z sześcioramiennej gwiazdy woda symbolizująca łaskę i życie. Habity kamedułów są białe, podobnie jak owe gołębie w herbie zakonu. Biel wyraża czystość i jasność, której grzechy i wady się boją.

Dwaj uczniowie św. Romualda, Benedykt i Jan, przybyli jeszcze za życia swego duchowego ojca na ziemię polskie i u nas ponieśli w 1003 r. śmierć męczeńską. Tak więc już u początków zakonu kamedułów znajduje się bardzo wyraźny polski akcent. Ich śmierć znamy jako tragedię Pięciu Braci Męczenników w Międzyrzeczu Wielkopolskim. Mowa jest o pięciu męczennikach, gdyż obok dwóch kamedułów było jeszcze trzech niekamedułów. Na trwale przybyli kameduli do Polski w XVII w. za rządów króla Zygmunta III Wazy. Prawdziwą katastrofą dla nich były rozbiory Rzeczypospolitej. Nigdy ich klasztorów nie było w Polsce i na Litwie dużo, ale po rozbiorach z siedmiu pozostał tylko jeden, najstarszy ich erem, na Bielanych pod Krakowem zwany Srebrną Górą. Tak znane klasztory jak Bielany pod Warszawą czy Wigry zostały w XIX w. skasowane przez władze rosyjskie. Dziś obok Srebrnej Góry, polscy kameduli żyją jeszcze w Bieniszewie pod Koninem. To również klasztor założony w XVII w., ale w odróżnieniu od Srebrnej Góry, nie zachował ciągłości istnienia.

No cóż, najprawdopodobniej nikt z nas nigdy nie zostanie kamedulą. Nie ma kamedułów wiernych Tradycji. Pokochać jednak kamedulską skłonność do ciszy i rozsmakować się w kamedulskiej samotności, przynajmniej od czasu do czasu warto. Z całą pewnością pomogą w tym każdemu rekolekcje ignacjańskie. A jeśli mowa o samotności, to trzeba dodać, iż kto jest blisko Zbawiciela i Jego Najświętszej Matki ten nigdy nie jest sam! Nawet jeśli zamknie się w pustelni.

PYTANIA I ODPOWIEDZI

Co to jest ołtarz?

Ołtarz, po łacinie *altare*, jest to, w ścisłym tego słowa znaczeniu, miejsce na którym kapłan – *alter Christus*, w imieniu swoim i swego ludu, składa Wszchemogącemu Bogu Najświętszą Ofiarę. Nie było takiej cywilizacji, w której ludzie nie budowali ołtarzy w szerokim tego słowa rozumieniu. Wyglądały one bardzo różnie, a ofiary na nich składane były wyrazem pogańskich kultów, za wyjątkiem ofiar składanych na ołtarzu w świątyni jerozolimskiej. Prawdziwa, Bogu miła ofiara, najświętsza Ofiara Ciała i Krwi Pana Jezusa jest składana tylko na ołtarzach naszych świątyń. Można powiedzieć, że cywilizacja łacińska powstała przy ołtarzach, wokół ołtarzy. Jeśli się od tych ołtarzy odwraca, to ginie, czego właśnie jesteśmy świadkami. Ołtarz jest konsekrowany przez biskupa. Podczas liturgii wielokrotnie okadzany. W jego mienie zamurwane są relikwie męczenników, bowiem ich ofiara jest ściśle związana z Ofiarą Pana Jezusa na Krzyżu. Ołtarz jest symbolem Pana Jezusa i dlatego wymaga czci oraz szacunku. Okrywamy go trzema obrusami jako przypomnienie faktu, iż Ciało Chrystusa Pana, po zdjęciu z krzyża, zostało owinięte w płótna. Kościoły wznosi się właśnie po to by zrobić miejsce dla ołtarzy, a ołtarze ustawia się po to by uczynić miejsce dla składania Najświętszej Ofiary.

Stały ołtarz powinien być kamienny, jeśli nie cały, to przynajmniej mensa. Wyjątkiem są ołtarze polowe, przenośne, w których drewnianej mensie znajduje się przenośny kamień (tzw. portatył) z wmurowanymi wewnątrz relikwiami. Na mensie ołtarza jest wyrytych pięć krzyży, które symbolizują pięć Ran Jezusowych. Ołtarz jest ściśle związany z tabernakulum. Dlaczego mówimy: „Najświętszy Sakrament Ołtarza”? Bo Najświętszy Sakrament znajduje się właśnie na ołtarzu. Nie wolno rozdzielać tych dwóch elementów, ołtarza i tabernakulum. Muszą być razem! Nauczał tego wyraźnie między innymi pap. Pius XII. Mówiąc „Najświętszy Sakrament” zauważmy, że otacza go na ołtarzu sześć świec. One symbolizują sześć pozostałych sakramentów: chrztu, bierzmowania, kapłaństwa, małżeństwa, pokuty i ostatniego namaszczenia. Wśród siedmiu sakramentów, sakrament Eucharystii jest najświętszy, bowiem kryje się w nim już nie tylko Boża moc i działanie, ale sam Bóg. Dlatego Najświętszy Sakrament stoi w centrum. Tabernakulum musi stać w centrum ołtarza. Na tabernakulum musi stać krzyż jako wyraz faktu, że ołtarz podczas Przeistoczenia staje się Kalwarią. Ołtarz zaś musi być w samym centrum prezbiterium, przy jej ścianie. Może być niekiedy, wyjątkowo, odsunięty od ściany. Oczywiście mowa tu o głównym ołtarzu świątyni. Mogą być w nawach bocznych jeszcze ołtarze boczne, ale to już inna kwestia. Kapłan jako zwracający się do Pana Boga w imieniu ludu stoi zawsze twarzą do Tego, do którego się zwraca. Wszyscy, kapłan i wierni, stoją zwróceniem w jedną stronę, ku Bogu, ku ołtarzowi z Najświętszym Sakramentem.

Na koniec warto dodać, że niektóre ołtarze noszą nazwę „uprzywilejowanych”. Oznacza to, że są zarezerwowane dla pewnych tylko osób. Takim ołtarzem może być na przykład ołtarz papieski, przy którym może Mszę św. odprawić tylko Ojciec św. Niekiedy oznacza to, że ołtarz jest obdarzony przywilejem odpustu zupełnego za zmarłych.

Strzeżmy naszego ołtarza! Strzeżmy Najświętszego Sakramentu Ołtarza! Przede wszystkim przed oziębłością naszych serc. On jest cenniejszy niż sejfy banków, arsenały broni, kopalnie diamentów czy ekspozycje najbogatszych muzeów świata. Z niego, niczym ze źródła, bije życie.

(na podstawie m.in.

Małego słownika teologicznego ks. Mariana Kowalewskiego, Poznań 1960 r.)

- Od początku Mszy śpiewanej wierni cały czas stoją aż do lekcji, gdy siadają. Śpiewają pieśni.
- Podczas Offertorium, gdy ministrant okadza wiernych, wierni wstają i stoją aż do zakończenia Sanctus.

Na początku każdej Mszy św., niezależnie od jej rodzaju, wierni czynią na sobie znak krzyża świętego razem z kapłanem. Należy więc, obserwując kapłana, we właściwym momencie, razem z nim, się przeżegnać.

Uwagi powyższe dotyczą tylko zewnętrznych zachowań. Jest rzeczą zrozumiałą i jasną, że tym zewnętrznym zachowaniem powinien towarzyszyć wewnętrzny stan skupienia, czci, wielkiego uszanowania wobec tajemnicy, która uobecnia się na ołtarzu. To arcyważne!

Uczymy się w życiu wielu rzeczy. Żadna umiejętność nie przychodzi nam sama z siebie. Każda, nawet ta najbardziej prozaiczna, wymaga pewnego wysiłku i ten wysiłek podejmujemy. Nie szczędźmy więc trudu i sił także na naukę jak najgodniejszego udziału we Mszy św. Po tej, ziemskiej stronie nieba nie ma nic cenniejszego niż Msza Święta.

Serdecznie Was i Wasze Rodziny pozdrawiam oraz polecam opiece Niepokalanej!

Wasz duszpasterz, ks. Karol Stehlin

KALENDARZ LITURGICZNY NA LUTY 2008

1. pt Św. Ignacego, Biskupa i Męczennika [3 kl.]
2. sb OCZYSCZENIE N.M.P. [2 kl.]
3. nd NIEDZIELA PIĘĆDZIESIĄTNICY [2 kl.]
4. pn Św. Andrzeja Corsini, Biskupa i Wyznawcy [3 kl.]
5. wt Św. Agaty, Dziewicy i Męczennicy [3 kl.]
6. śr ŚRODA POPIELCOWA [1 kl.] (*ścisły post i abstynencja od mięsa*)
7. cz dzień ferialny [3 kl.] *Wspomnienie św. Romualda, Opata*
8. pt dzień ferialny [3 kl.] *Wspomnienie św. Jana z Maty, Wyznawcy*
9. sb dzień ferialny [3 kl.] *Wspomnienie św. Cyryla Aleksandryjskiego, Biskupa, Wyznawcy i Doktora Kościoła i św. Apolonii, Dziewicy i Męczennicy*
10. nd PIERWSZA NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU [1 kl.] (*nałożenie popiołu wiernym, którzy nie mogli go otrzymać w środę*)
11. pn dzień ferialny [3 kl.] *Wspomnienie Objawienia się N.M.P. w Lourdes w 1858 r.*
12. wt dzień ferialny [3 kl.] *Wspomnienie Siedmiu Założycieli Zakonu Serwitów N.M.P., Wyznawców*
13. śr ŚRODA SUCHYCH DNI [2 kl.]
14. cz dzień ferialny [3 kl.] *Wspomnienie św. Walentego, Kapłana i Męczennika*
15. pt PIĄTEK SUCHYCH DNI [2 kl.] *Wspomnienie śś. Faustyna i Jowity, Męczenników*
16. sb SOBOTA SUCHYCH DNI [2 kl.]
17. nd DRUGA NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU [1 kl.]
18. pn dzień ferialny [3 kl.] *Wspomnienie św. Symeona, Biskupa i Męczennika*
19. wt dzień ferialny [3 kl.]
20. śr dzień ferialny [3 kl.] *1920 rok – śmierć bł. Hiacynty Marto*
21. cz dzień ferialny [3 kl.]
22. pt KATEDRY ŚW. PIOTRA, APOSTOŁA [2 kl.] *Wspomnienie ferii*
23. sb dzień ferialny [3 kl.] *Wspomnienie Św. Piotra Damiana, Biskupa, Wyznawcy i Doktora Kościoła*
24. nd TRZECIA NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU [1 kl.]
25. pn Św. Macieja, Apostoła [2 kl.] *Wspomnienie ferii*
26. wt dzień ferialny [3 kl.]
27. śr dzień ferialny [3 kl.]
28. cz dzień ferialny [3 kl.] *Wspomnienie św. Gabriela od M.B. Bolesnej, Wyznawcy*
29. pt dzień ferialny [3 kl.]

WAŻNE TERMINY

CZUWANIE W PIERWSZĄ SOBOTĘ LUTEGO 2 II 2008

18⁰⁰ Msza św.
19³⁰ Wystawienie Najświętszego Sakramentu – I część Różańca św.
20³⁰ Półgodzinna przerwa na kolację
21⁰⁰ – 23⁴⁵ II i III część Różańca św. oraz nabożeństwo Drogi Krzyżowej
23⁴⁵ Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

UWAGA: Wierni uczestniczący w czuwaniu mogą skorzystać z noclegu. Powinni posiadać własne śpiwory. Są także zaproszeni na sobotnią kolację.

POZOSTAŁE INFORMACJE DOTYCZĄCE LITURGII I SPOTKAŃ W STYCZNIU

- 3 II, niedziela
Spotkanie po Mszy św. o godzinie 10⁰⁰ Koła Studium MI
2. Przedmiotem wspólnego studium będzie książka o. A. Philippe CSsR „Katechizm o Chrystusie Królu” – fragment od str. 7 do 29.
- 10, 17 i 24 II, niedziele
Po Mszy św. o godz. 10⁰⁰ odbędą się w kościele katechezy dla dorosłych.
- 10 II, niedziela
O godzinie 12¹⁵ (po katechezie) odbędzie się próba ministrantury. Obecność ministrantów obowiązkowa.

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

W dniach od 7 do 9 marca 2008 r. odbędą się w naszym kościele rekolekcje wielkopostne na temat „O cnotach”.

Wygłosi je Ks. Anzelm Ettelt. Oto szczegółowy program:

➤ PIĄTEK 7 MARCA - I PIĄTEK MIESIĄCA

16⁰⁰ Możliwość przystąpienia do spowiedzi
16³⁰ Różaniec
17⁰⁰ Wykład
18⁰⁰ Msza św. ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa
18⁴⁵ Wykład
19³⁰ Droga Krzyżowa

➤ SOBOTA 8 MARCA

15⁰⁰ I cz. Różańca św.
15³⁰ Wykład
16³⁰ II cz. Różańca św.
17⁰⁰ Wykład
18⁰⁰ Msza św.
18⁴⁵ Wykład
19³⁰ Wystawienie Najświętszego Sakramentu i III cz. Różańca św.

➤ NIEDZIELA 9 MARCA

09⁰⁰ Godzinki i Różaniec
10⁰⁰ Uroczysta Msza św.
11¹⁵ Wykład

UWAGA: Wierni – jeśli taka zaistnieje potrzeba – mogą skorzystać z noclegów oraz posiłków. Powinni posiadać własne śpiwory (najlepiej z karimatami). Zgłoszenia telefoniczne pod numerem: (058) 629 75 09.

Serdecznie zapraszamy!
AMDG